

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS, CONTES CONTATS!!!

Maig 2014

EL TRESOR COMPARTIT

Inici: Fragment de *El Petit Príncep* d'Antoine de Saint-Exupéry
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 1rA Escola Pau Vila, El Papiol (Tutora: Dolors Oliva)

Desenllaç: Alumnes 1rB Escola Miquel Martí i Pol, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Núria Repullo)

Quan jo era petit vivia en una casa antiga, i la llegenda deia que hi havia un tresor enterrat.

Naturalment no el va descobrir mai ningú, ni potser ningú no l'havia buscat.

Però la casa on jo vivia amagava un secret . . .

Era gran i de pedra amb tanques de ferro al jardí. Tenia una xemeneia molt gran. La casa tenia un soterrani, dues plantes i un terrat.

La nostra família era molt gran: el pare, la mare, dues germanes (la Núria i la Laia), dos germans (el Gerard i el Miquel), l'avi i l'àvia i dues mascotes: un gos (el Danko) i una gata (la Tina).

Un dia els germans estaven jugant al soterrani al joc de fet i amagar.

La Núria es va amagar dins d'un armari molt antic.

Mentre esperava que la trobessin es va adonar que topava amb alguna cosa. Com allà dins tot era molt fosc no tenia clar que podia ser però semblava una capsa...

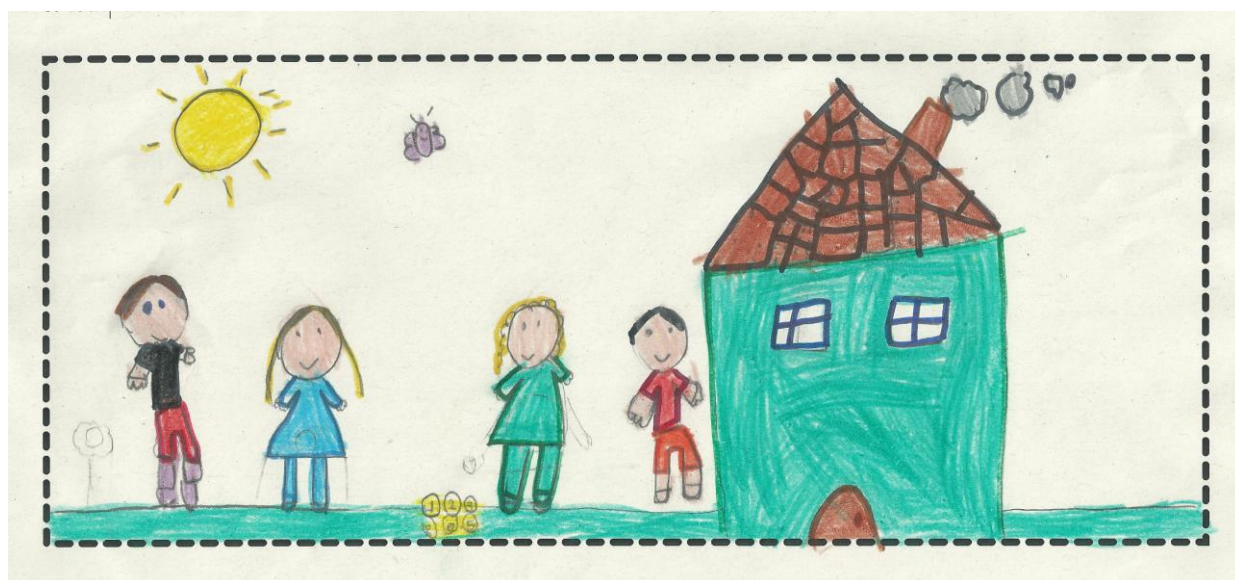

La Núria es va ajupir i va veure que aquella capsa de fusta tenia un paper molt antic enganxat i va decidir sortir del armari per ensenyar el descobriment als seus germans.

Els quatre molt il·lusionats van mirar aquell paper. Era un mapa sense sentit, però al donar-li la volta van descobrir un mapa de veritat!!! Gràcies a aquest mapa van trobar un túnel dins de l'armari i van entrar-hi, primer la Núria, després la Laia, el Miquel i per últim el Gerard, esperant trobar una clau per poder obrir la capsa. Per aquell passadís, es van anar trobant notes que indicaven el camí i alguna que altra trampa també.

Quan van aconseguir arribar a la clau i van obrir la capsa, van descobrir amb sorpresa que era un gran tresor!! Així que van anar corrents al pis de dalt a ensenyar el que havien trobat als seus pares i als avis.

Després de molt pensar que fer amb el tresor, van decidir arreglar la casa on vivien perquè ja estava molt velleta i amb les perles i monedes que sobressin, van pensar que podien amagar-les i avisar a la gent més pobre del poble on vivien perquè poguessin trobar també petits tresors.